UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tēs Kainēs Diathēkēs Hapanta ...

[S.l.], [1573]

Η Του Αγιου Παυλου Προς Κορινθ. Επιστολη Λευτερα.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71715

Visual Library

51 νομεῖ. ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες
μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγη-
52 σόμεθα· ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ
ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίσει γὰρ, καὶ οἱ νεκροὶ
ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγη-
53 σόμεθα. δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι
ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι
54 ἀθανασίαν. ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύ-
σηται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύ-
σηται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γε-
γραμμένος, Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος.
55 ποῦ σου θάνατε, τὸ κέντρον; ποῦ σου ᾅδη, τὸ
56 νῖκος; τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου, ἡ ἁμαρτία· ἡ
57 δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας, ὁ νόμος. τῷ δὲ θεῷ
χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκος διὰ τοῦ κυ-
58 ρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ὥστε, ἀδελφοί μου
ἀγαπητοὶ, ἑδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι,
περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ κυρίου πάν-
τοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς
ἐν κυρίῳ.

ιϛ´.

1 Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, ὥσπερ
διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς γαλατίας, οὕτω
2 καὶ ὑμεῖς ποιήσατε. κατὰ μίαν σαββάτων ἕ-
καστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω θησαυρί-
ζων ὅ, τι ἐὰν εὐοδῶται· ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω,
3 τότε λογίαι γίνωνται. ὅταν δὲ παραγένωμαι,
οὓς ἐὰν δοκιμάσητε δι' ἐπιστολῶν, τούτους
πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς
4 ἱερουσαλήμ. ἐὰν δὲ ᾖ ἄξιον τοῦ κἀμὲ πορεύε-
5 σθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύσονται. ἐλεύσομαι δὲ
πρὸς ὑμᾶς, ὅταν μακεδονίαν διέλθω· μα-
6 κεδονίαν γὰρ διέρχομαι. πρὸς ὑμᾶς δὲ τυ-
χὸν παραμενῶ, ἢ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑ-
7 μεῖς με προπέμψητε, οὗ ἐὰν πορεύωμαι. οὐ
θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν, ἐλ-
πίζω δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς,

ἐὰν ὁ κύριος ἐπιτρέπῃ. ἐπιμενῶ δὲ ἐν ἐφέ- 8
σῳ ἕως τῆς πεντηκοστῆς. θύρα γάρ μοι ἀνέῳ- 9
γε μεγάλη καὶ ἐνεργὴς, καὶ ἀντικείμενοι πολ-
λοί. ἐὰν δὲ ἔλθῃ τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀ- 10
φόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον κυ-
ρίου ἐργάζεται ὡς καὶ ἐγώ. μή τις οὖν αὐτὸν 11
ἐξουθενήσῃ. προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ,
ἵνα ἔλθῃ πρός με· ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν
μετὰ τῶν ἀδελφῶν. περὶ δὲ ἀπολλὼ τοῦ ἀδελ- 12
φοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν, ἵνα ἔλθῃ πρὸς
ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν
θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ· ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐ-
καιρήσῃ. γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, 13
ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. πάντα ὑμῶν ἐν ἀ- 14
γάπῃ γινέσθω. παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελ- 15
φοί, οἴδατε τὴν οἰκίαν στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀ-
παρχὴ τῆς ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν τοῖς
ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς· ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑπο- 16
τάσσησθε τοῖς τοιούτοις, καὶ παντὶ τῷ συν-
εργοῦντι καὶ κοπιῶντι. χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρου- 17
σίᾳ στεφανᾶ καὶ φουρτουνάτου καὶ ἀχαϊκοῦ, ὅτι
τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν. ἀνέ- 18
παυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν.
ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους. ἀσπάζονται 19
ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς ἀσίας· ἀσπάζονται 20
ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολλὰ ἀκύλας καὶ πρίσκιλ-
λα, σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.
ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. ἀ-
σπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. ὁ ἀ- 21
σπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ παύλου. εἴ τις οὐ φι- 22
λεῖ τὸν κύριον ἰησοῦν χριστὸν, ἤτω ἀνάθε-
μα· μαρὰν ἀθά. ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἰησοῦ 23
χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων 24
ὑμῶν ἐν χριστῷ ἰησοῦ. ἀμήν.

Πρὸς κορινθίους πρώτη ἐγράφη ἀπὸ
φιλίππων διὰ στεφανᾶ, καὶ φουρτουνάτου,
καὶ ἀχαϊκοῦ, καὶ τιμοθέου.

Η ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘ. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

α´.

1 ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος ἰησοῦ χρι-
στοῦ, διὰ θελήματος θεοῦ, καὶ τιμό-
θεος ὁ ἀδελφὸς, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ
θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἁγίοις
2 πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ ἀχαΐᾳ· χάρις ὑ-
μῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
3 κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ. εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πα-
τὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ὁ πατὴρ

τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ θεὸς πάσης παρακλή-
σεως· ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ 4
θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρα-
καλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς παρα-
κλήσεως, ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ
θεοῦ. ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ 5
χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ χριστοῦ περισσεύει
καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν. εἴτε δὲ θλιβόμεθα, 6
ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως, καὶ σωτηρίας
τῆς

τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν πα-
7 θημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· καὶ ἡ ἐλπὶς
ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν· εἴτε παρακαλού-
μεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σω-
τηρίας· εἰδότες ὅτι ὥσπερ κοινωνοί ἐστε τῶν
παθημάτων, οὕτω καὶ τῆς παρακλήσεως.
8 οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ
τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ
ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ
δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ
9 ζῆν· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα
τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες
ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ ἐ-
10 γείροντι τοὺς νεκρούς· ὃς ἐκ τηλικούτου θανά-
του ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύεται· εἰς ὃν ἠλπίκα-
11 μεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται, συνυπουργούντων
καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ
πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα
12 διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ὑμῶν. ἡ γὰρ
καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστί, τὸ μαρτύριον τῆς
συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἁπλότητι καὶ εἰλι-
κρινείᾳ θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλὰ ἐν
χάριτι θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ·
13 περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς. οὐ γὰρ ἄλλα
γράφομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε, ἢ καὶ
ἐπιγινώσκετε. ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέλους
14 ἐπιγνώσεσθε· καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς
ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν, καθά-
περ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου
15 ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει
ἐβουλόμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς τὸ πρότερον,
16 ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε, καὶ δι' ὑμῶν ἐλ-
θεῖν εἰς μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ μακε-
δονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προ-
17 πεμφθῆναι εἰς τὴν ἰουδαίαν. τοῦτο οὖν βου-
λευόμενος, μή τι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησά-
μην; ἢ ἃ βουλεύομαι, κατὰ σάρκα βουλεύο-
μαι· ἵνα ᾖ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὒ οὔ;
18 πιστὸς δὲ ὁ θεός, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς
19 ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὔ. ὁ γὰρ τοῦ θεοῦ υἱὸς
ἰησοῦς χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθείς,
δι' ἐμοῦ καὶ σιλουανοῦ καὶ τιμοθέου, οὐκ ἐ-
γένετο ναὶ καὶ οὒ· ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν.
20 ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι τοῦ θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναί,
καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμήν, τῷ θεῷ πρὸς δόξαν
21 δι' ἡμῶν. ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς
22 χριστόν, καὶ χρίσας ἡμᾶς, θεός· ὁ καὶ σφρα-
γισάμενος ἡμᾶς, καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ
23 πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. ἐγὼ δὲ
μάρτυρα τὸν θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν
ψυχήν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον
24 εἰς κόρινθον· οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς
πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑ-
μῶν. τῇ γὰρ πίστει ἑστήκατε.

β'.

Ἔκρινα δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν 1
λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν. εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ 2
ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστιν ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυ-
πούμενος ἐξ ἐμοῦ; καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο 3
αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἐπὶ λύπῃ ἔχω
ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθὼς ἐπὶ πάν-
τας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν
ἐστιν. ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς 4
καρδίας ἔγραψα ὑμῖν, διὰ πολλῶν δα-
κρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην
ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.
εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, 5
ἀλλ' ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας
ὑμᾶς. ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη 6
ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων. ὥστε τοὐναντίον μᾶλ- 7
λον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, μή
πως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ
τοιοῦτος. διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι 8
εἰς αὐτὸν ἀγάπην· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, 9
ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα
ὑπήκοοί ἐστε. ᾧ δέ τι χαρίζεσθε, καὶ ἐγώ· 10
καὶ γὰρ ἐγὼ εἴ τι κεχάρισμαι, ᾧ κεχάρι-
σμαι, δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ χριστοῦ· ἵνα 11
μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ σατανᾶ· οὐ γὰρ
αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν. ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν 12
τρῳάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ, καὶ
θύρας μοι ἀνεῳγμένης ἐν κυρίῳ, οὐκ ἔσχηκα 13
ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου, τῷ μὴ εὑρεῖν με
τίτον τὸν ἀδελφόν μου· ἀλλὰ ἀποταξάμενος
αὐτοῖς, ἐξῆλθον εἰς μακεδονίαν. τῷ δὲ θεῷ 14
χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν
τῷ χριστῷ, καὶ τὴν ὀσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ
φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ· ὅτι 15
χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν τῷ θεῷ ἐν τοῖς σω-
ζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις. οἷς μὲν 16
ὀσμὴ θανάτου εἰς θάνατον, οἷς δὲ ὀσμὴ ζωῆς
εἰς ζωήν. καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός; οὐ γάρ 17
ἐσμεν, ὡς οἱ λοιποί, καπηλεύοντες τὸν λόγον
τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς
ἐκ θεοῦ, κατενώπιον τοῦ θεοῦ, ἐν χριστῷ λα-
λοῦμεν.

γ'.

Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; εἰ 1
μὴ χρῄζομεν, ὥς τινες, συστατικῶν ἐπιστο-
λῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν; ἡ ἐ- 2
πιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς
καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινω-
σκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων· φανερού- 3
μενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ χριστοῦ διακονηθεῖσα

ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ
πνεύματι θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶ λιθί-
4 ναις, ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρδίας σαρκίναις. πε-
ποίθησιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ χρι-
5 στοῦ πρὸς τὸν θεόν. οὐχ ὅτι ἱκανοί ἐσμεν ἀφ'
ἑαυτῶν λογίσασθαί τι, ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ
6 ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ. ὃς καὶ ἱκάνωσεν
ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμ-
ματος, ἀλλὰ πνεύματος. τὸ γὰρ γράμμα
7 ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. εἰ δὲ
ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν, ἐντε-
τυπωμένη ἐν λίθοις, ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε
μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ
εἰς τὸ πρόσωπον μωυσέως, διὰ τὴν δόξαν
8 τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργουμένην· πῶς
οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται
9 ἐν δόξῃ; εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως,
δόξα, πολλῷ μᾶλλον περισσεύσει ἡ δια-
10 κονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ. καὶ γὰρ οὐ δε-
δόξασται τὸ δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τῷ
11 μέρει, ἕνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης. εἰ γὰρ
τὸ καταργούμενον, διὰ δόξης, πολλῷ μᾶλ-
12 λον τὸ μένον, ἐν δόξῃ. ἔχοντες οὖν τοιαύ-
13 την ἐλπίδα, πολλῇ παῤῥησίᾳ χρώμεθα· καὶ
οὐ καθάπερ μωυσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ
τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι
τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργου-
14 μένου· ἀλλ' ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν·
ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα
ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης
μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅ, τι ἐν χριστῷ
15 καταργεῖται. ἀλλ' ἕως σήμερον, ἡνίκα ἀ-
ναγινώσκεται μωυσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν
16 καρδίαν αὐτῶν κεῖται. ἡνίκα δ' ἂν ἐπιστρέ-
ψῃ πρὸς κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα.
17 ὁ δὲ κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ πνεῦ-
18 μα κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία. ἡμεῖς δὲ πάντες,
ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν
κυρίου κατοπτριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα
μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, κα-
θάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος.

δ'.

1 Διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην,
2 καθὼς ἠλεήθημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν· ἀλλ'
ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ
περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ δολοῦντες
τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀλη-
θείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν
3 συνείδησιν ἀνθρώπων, ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. εἰ
δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡ-
μῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκαλυμ-
4 μένον, ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύ-
φλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ
αὐγάσαι αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου
τῆς δόξης τοῦ χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ
τοῦ ἀοράτου. οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ
χριστὸν ἰησοῦν κύριον, ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑ-
μῶν διὰ ἰησοῦν. ὅτι ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκό- 6
τους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δό-
ξης τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ ἰησοῦ χριστοῦ. ἔχο- 7
μεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις
σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾖ
τοῦ θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν. ἐν παντὶ θλιβόμε- 8
νοι, ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι· ἀπορούμενοι, ἀλλ'
οὐκ ἐξαπορούμενοι· διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγ- 9
καταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ
ἀπολλύμενοι· πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ κυ- 10
ρίου ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα
καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φα-
νερωθῇ. ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες, εἰς θάνα- 11
τον παραδιδόμεθα διὰ ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ
τοῦ ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡ-
μῶν. ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, 12
ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦ- 13
μα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον, Ἐπί-
στευσα, διὸ ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν,
διὸ καὶ λαλοῦμεν· εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν 14
κύριον ἰησοῦν, καὶ ἡμᾶς διὰ ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ
παραστήσει σὺν ὑμῖν. τὰ γὰρ πάντα δι' ὑ- 15
μᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν
πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν, περισσεύσῃ εἰς
τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν ἀλλ' 16
εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται,
ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ.
τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως 17
ἡμῶν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώ-
νιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, μὴ 18
σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ
μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα, πρόσ-
καιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα, αἰώνια.

ε'.

Οἴδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰ- 1
κία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ
θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον ἐν
τοῖς οὐρανοῖς. καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ 2
οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσα-
σθαι ἐπιποθοῦντες. εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι, 3
οὐ γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα. καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν 4
τῷ σκήνει στενάζομεν βαρούμενοι, ἐφ' ᾧ οὐ
θέλομεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα
καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. ὁ δὲ κα- 5
τεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, θεός, ὁ
καὶ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀῤῥαβῶνα τοῦ πνεύματος.

θαῤῥοῦντες

6 θαῤῥοῦντες οὖν πάντοτε, καὶ εἰδότες ὅτι
ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι, ἐκδημοῦμεν
7 ἀπὸ τοῦ κυρίου. διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦ-
8 μεν, οὐ διὰ εἴδους. θαῤῥοῦμεν δὲ, καὶ εὐδοκοῦ-
μεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος, καὶ
9 ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν κύριον. διὸ καὶ φιλο-
τιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες, εἴτε ἐκδημοῦν-
10 τες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι. τοὺς γὰρ πάντας ἡ-
μᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βή-
ματος τοῦ χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ
ἴδια τοῦ σώματος, πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε
11 ἀγαθὸν, εἴτε κακόν. εἰδότες οὖν τὸν φόβον
τοῦ κυρίου, ἀνθρώπους πείθομεν, θεῷ δὲ πε-
φανερώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσε-
12 σιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι. οὐ γὰρ πάλιν ἑαυ-
τοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν δι-
δόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔ-
χητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους,
13 καὶ οὐ καρδίᾳ. εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, θεῷ· εἴτε
14 σωφρονοῦμεν, ὑμῖν. ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ χριστοῦ
συνέχει ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο, ὅτι εἰ εἷς
ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀ-
15 πέθανον. καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ
ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ
16 αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι. ὥστε ἡμεῖς
ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἴδαμεν κατὰ σάρκα. εἰ δὲ
καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα χριστὸν, ἀλλὰ καὶ
17 νῦν οὐκ ἔτι γινώσκομεν. ὥστε εἴ τις ἐν χρι-
στῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν,
18 ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καινά. τὰ δὲ πάντα
ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυ-
τῷ διὰ ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ δόντος ἡμῖν τὴν δια-
19 κονίαν τῆς καταλλαγῆς, ὡς ὅτι θεὸς ἦν ἐν
χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ, μὴ λο-
γιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν,
καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς.
20 ὑπὲρ χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν, ὡς τοῦ θεοῦ πα-
ρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ χρι-
21 στοῦ, καταλλάγητε τῷ θεῷ. τὸν γὰρ μὴ γνόντα
ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν,
ἵνα ἡμεῖς γινώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ ἐν
αὐτῷ.

ς'.

1 Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς
κενὸν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς.
2 λέγει γὰρ, Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν
ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι. ἰδοὺ νῦν
καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σω-
3 τηρίας. μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες
προσκοπὴν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία.
4 ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς θεοῦ
διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν
ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις· ἐν πληγαῖς, ἐν 5
φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν
ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἁγνότητι, ἐν 6
γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν
πνεύματι ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ,
ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει θεοῦ διὰ τῶν 7
ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀρι-
στερῶν· διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφη- 8
μίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι, καὶ ἀληθεῖς·
ὡς ἀγνοούμενοι, καὶ ἐπιγινωσκόμενοι· ὡς ἀπο- 9
θνήσκοντες, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παιδευόμε-
νοι, καὶ μὴ θανατούμενοι· ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ 10
δὲ χαίροντες· ὡς πτωχοὶ, πολλοὺς δὲ πλουτί-
ζοντες· ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέ-
χοντες. τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, 11
κορίνθιοι· ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται. οὐ 12
στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν
τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν. τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμι- 13
σθίαν, ὡς τέκνοις λέγω· πλατύνθητε καὶ
ὑμεῖς. μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· 14
τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνῃ καὶ ἀνομίᾳ; τίς
δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; τίς δὲ συμ- 15
φώνησις χριστῷ πρὸς βελίαλ; ἢ τίς μερὶς
πιστῷ μετὰ ἀπίστου; τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ 16
θεοῦ μετὰ εἰδώλων; ὑμεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ἐστε
ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς, Ὅτι ἐνοικήσω
ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω· καὶ ἔσομαι
αὐτῶν θεὸς, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός. διὸ 17
ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε,
λέγει κύριος· καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε· κἀ-
γὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς· καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς 18
πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ
θυγατέρας, λέγει κύριος παντοκράτωρ.

ζ'.

Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀ- 1
γαπητοὶ, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς
μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦν-
τες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ θεοῦ. χωρήσατε 2
ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείρα-
μεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. οὐ πρὸς κα- 3
τάκρισιν λέγω· προείρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς
καρδίαις ἡμῶν ἐστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ
συζῆν. πολλή μοι παῤῥησία πρὸς ὑμᾶς, 4
πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν. πεπλή-
ρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι
τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. καὶ γὰρ 5
ἐλθόντων ἡμῶν εἰς μακεδονίαν, οὐδεμίαν
ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ
θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φό-
βοι. ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς, πα- 6
ρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ τίτου.
οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν 7

τῇ παρακλήσει ᾗ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν,
ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν
ὑμῶν ὀδυρμὸν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε
8 με μᾶλλον χαρῆναι. ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα
ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι, εἰ καὶ
μετεμελόμην· βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ
ἐκείνη, εἰ καὶ πρὸς ὥραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς.
9 νῦν χαίρω οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐ-
λυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ
κατὰ θεὸν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡ-
10 μῶν. ἡ γὰρ κατὰ θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σω-
τηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται· ἡ δὲ
τοῦ κόσμου λύπη θάνατον κατεργάζεται.
11 ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο, τὸ κατὰ θεὸν λυπηθῆναι
ὑμᾶς, πόσην κατειργάσατο ἐν ὑμῖν σπου-
δὴν, ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν,
ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον,
ἀλλ' ἐκδίκησιν· ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑ-
12 αυτοὺς ἁγνοὺς εἶναι ἐν τῷ πράγματι. ἄρα εἰ
καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ ἕνεκεν τοῦ ἀδικήσαν-
τος, οὐδὲ ἕνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλ' ἕνεκεν
τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ἡμῶν τὴν
13 ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. διὰ
τοῦτο παρακεκλήμεθα ἐπὶ τῇ παρακλήσει
ὑμῶν· περισσοτέρως δὲ μᾶλλον ἐχάρημεν
ἐπὶ τῇ χαρᾷ τίτου, ὅτι ἀναπέπαυται τὸ
14 πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν· ὅτι εἴ τι
αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατῃσχύν-
θην· ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσα-
μεν ὑμῖν, οὕτω καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ ἐπὶ
15 τίτου, ἀλήθεια ἐγενήθη· καὶ τὰ σπλάγχνα
αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστιν, ἀναμι-
μνησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοὴν,
16 ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν. χαί-
ρω ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν.

η.

1 Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοὶ, τὴν χάριν
τοῦ θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
2 μακεδονίας· ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως
ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν, καὶ ἡ κατὰ βά-
θους πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν
3 πλοῦτον τῆς ἁπλότητος αὐτῶν. ὅτι κατὰ δύνα-
μιν, μαρτυρῶ, καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐθαίρετοι,
4 μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν,
τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς
5 εἰς τοὺς ἁγίους, δέξασθαι ἡμᾶς. καὶ οὐ καθὼς
ἠλπίσαμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον
τῷ κυρίῳ, καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος θεοῦ,
6 εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς τίτον, ἵνα κα-
θὼς προενήρξατο, οὕτω καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς
7 ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην. ἀλλ' ὥσπερ
ἐν παντὶ περισσεύετε πίστει, καὶ λόγῳ, καὶ
γνώσει, καὶ πάσῃ σπουδῇ, καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν
ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι
περισσεύητε. οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ 8
διὰ τῆς ἑτέρων σπουδῆς, καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας
ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων. γινώσκετε 9
γὰρ τὴν χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ὅτι
δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς
τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε. καὶ γνώμην 10
ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέ-
ρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ
θέλειν προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι. νυνὶ δὲ 11
καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε, ὅπως καθάπερ
ἡ προθυμία τοῦ θέλειν, οὕτω καὶ τὸ ἐπιτε-
λέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν. εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρό- 12
κειται, καθὸ ἐὰν ἔχῃ τις, εὐπρόσδεκτος, οὐ
καθὸ οὐκ ἔχει. οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, ὑμῖν 13
δὲ θλίψις, ἀλλ' ἐξ ἰσότητος ἐν τῷ νῦν 14
καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων
ὑστέρημα, ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γέ-
νηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα· ὅπως γένηται
ἰσότης· καθὼς γέγραπται, Ὁ τὸ πολὺ, οὐκ 15
ἐπλεόνασε· καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἠλαττόνησε.
χάρις δὲ τῷ θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν 16
σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ τίτου· ὅτι 17
τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο· σπουδαιότε-
ρος δὲ ὑπάρχων, αὐθαίρετος ἐξῆλθε πρὸς
ὑμᾶς. συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελ- 18
φὸν, οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πα-
σῶν τῶν ἐκκλησιῶν· οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ χει- 19
ροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν, συνέκδη-
μος ἡμῶν, σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ δια-
κονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ κυ-
ρίου δόξαν, καὶ προθυμίαν ὑμῶν· στελλόμε- 20
νοι τοῦτο, μή τις ἡμᾶς μωμήσηται ἐν τῇ ἁ-
δρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν·
προνοούμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον κυρίου, 21
ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων. συνεπέμψα- 22
μεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκι-
μάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον
ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον, πεποι-
θήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς. εἴτε ὑπὲρ τίτου 23
κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργὸς, εἴτε ἀ-
δελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα
χριστοῦ. τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν, 24
καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτοὺς
ἐνδείξασθε, εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

θ'.

Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁ- 1
γίους, περισσόν μοί ἐστι τὸ γράφειν ὑμῖν.
οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν 2
καυχῶμαι μακεδόσιν, ὅτι ἀχαΐα παρε-
σκεύασται ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος

3 ἠρέθισε τοὺς πλείονας. ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀ-
δελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ
ὑμῶν, κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα, κα-
4 θὼς ἔλεγον, παρεσκευασμένοι ἦτε· μήπως
ἐὰν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ μακεδόνες, καὶ εὕρω-
σιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους, καταισχυνθῶ-
μεν ἡμεῖς, ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς, ἐν τῇ ὑπο-
5 στάσει ταύτῃ τῆς καυχήσεως. ἀναγκαῖον
οὖν ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς,
ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς, καὶ προκαταρτί-
σωσι τὴν προκατηγγελμένην εὐλογίαν
ὑμῶν, ταύτην ἑτοίμην εἶναι, οὕτως ὡς εὐλο-
6 γίαν, καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν. τοῦτο δέ, ὁ σπεί-
ρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει· καὶ
ὁ σπείρων ἐπ᾽ εὐλογίαις, ἐπ᾽ εὐλογίαις καὶ
7 θερίσει. ἕκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρ-
δίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ
8 δότην ἀγαπᾷ ὁ θεός. δυνατὸς δὲ ὁ θεὸς
πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν
παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχον-
τες, περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν·
9 καθὼς γέγραπται, Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς
πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
10 αἰῶνα. ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπεί-
ροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσαι, καὶ
πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν, καὶ αὐξήσαι τὰ
11 γεννήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ
πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἁπλότητα, ἥτις
κατεργάζεται δι᾽ ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ
12 θεῷ· ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης
οὐ μόνον ἐστὶ προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερή-
ματα τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ
13 πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ θεῷ· διὰ τῆς δο-
κιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν
θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν
εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ, καὶ ἁπλότητι
14 τῆς κοινωνίας εἰς αὐτούς, καὶ εἰς πάντας, καὶ
αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν, ἐπιποθούντων ὑμᾶς
διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ᾽
15 ὑμῖν. χάρις δὲ τῷ θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγή-
τῳ αὐτοῦ δωρεᾷ.

ι.

1 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς
διὰ τῆς πραότητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ χριστοῦ,
ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν
2 δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς. δέομαι δὲ τὸ μὴ πα-
ρὼν θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει, ᾗ λογίζομαι
τολμῆσαι ἐπί τινας τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς
3 ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας. ἐν σαρκὶ γὰρ
περιπατοῦντες, οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα.
4 τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκι-
κά, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θεῷ πρὸς καθαί-
ρεσιν ὀχυρωμάτων, λογισμοὺς καθαιροῦντες
καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώ- 5
σεως τοῦ θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν
νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ χριστοῦ, καὶ ἐν 6
ἑτοίμῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρα-
κοήν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή. τὰ 7
κατὰ πρόσωπον βλέπετε; εἴ τις πέποιθεν
ἑαυτῷ, χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν
ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς χριστοῦ, οὕτω καὶ
ἡμεῖς χριστοῦ. ἐάν τε γὰρ καὶ περισσότερόν τι 8
καυχήσωμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔ-
δωκεν ὁ κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομήν, καὶ οὐκ
εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι.
ἵνα δὲ μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ 9
τῶν ἐπιστολῶν· ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαί, φησι, βα- 10
ρεῖαι καὶ ἰσχυραί, ἡ δὲ παρρησία τοῦ σώματος
ἀσθενής, καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος. τοῦτο λο- 11
γιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἷοί ἐσμεν τῷ λόγῳ
δι᾽ ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες
τῷ ἔργῳ. οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖ- 12
ναι ἑαυτούς τισι, τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων·
ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες, καὶ
συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς, οὐ συνιοῦσιν.
ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, 13
ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν
ἡμῖν ὁ θεὸς μέτρου ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν.
οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκ- 14
τείνομεν ἑαυτούς· ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθά-
σαμεν, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ, οὐκ εἰς τὰ 15
ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις,
ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, αὐξανομένης τῆς πίστεως
ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κα-
νόνα ἡμῶν εἰς περισσείαν· εἰς τὰ ὑπερέκει- 16
να ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι, οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ
κανόνι εἰς τὰ ἕτοιμα καυχήσασθαι. ὁ δὲ 17
καυχώμενος, ἐν κυρίῳ καυχάσθω. οὐ γὰρ ὁ 18
ἑαυτὸν συνιστῶν, ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ᾽
ὃν ὁ κύριος συνίστησιν.

ια.

Ὄφελον ἀνείχεσθέ μου μικρὸν τῇ ἀφρο- 1
σύνῃ· ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου. ζηλῶ γὰρ ὑ- 2
μᾶς ζήλῳ θεοῦ· ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ
ἀνδρί, παρθένον ἁγνὴν παραστῆσαι τῷ
χριστῷ. φοβοῦμαι δὲ μήπως ὡς ὁ ὄφις εὔαν 3
ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω
φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν, ἀπὸ τῆς ἁπλό-
τητος τῆς εἰς τὸν χριστόν. εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμε- 4
νος ἄλλον ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν,
ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβε-
τε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, κα-
λῶς ἠνείχεσθε. λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστε- 5
ρηκέναι τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων. εἰ δὲ καὶ 6

ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν
παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς.
7 Ἢ ἁμαρτίαν ἐποίησα, ἐμαυτὸν ταπεινῶν
ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε; ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ θεοῦ
8 εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν; ἄλλας
ἐκκλησίας ἐσύλησα, λαβὼν ὀψώνιον, πρὸς
9 τὴν ὑμῶν διακονίαν. καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ
ὑστερηθεὶς, οὐ κατενάρκησα οὐδενός· τὸ γὰρ
ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελ-
φοὶ ἐλθόντες ἀπὸ μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ
ἀβαρῆ ὑμῖν ἐμαυτὸν ἐτήρησα, καὶ τηρήσω.
10 ἔστιν ἀλήθεια χριστοῦ ἐν ἐμοί, ὅτι ἡ καύχησις
αὕτη οὐ σφραγίσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλί-
11 μασι τῆς ἀχαΐας. διατί; ὅτι οὐκ ἀγαπῶ
12 ὑμᾶς; ὁ θεὸς οἶδεν. ὃ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω,
ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων
ἀφορμήν, ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται, εὑρεθῶσι
13 καθὼς καὶ ἡμεῖς. οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπό-
στολοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι
14 εἰς ἀποστόλους χριστοῦ. καὶ οὐ θαυμαστόν· αὐ-
τὸς γὰρ ὁ σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς
15 ἄγγελον φωτός. οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διά-
κονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι
δικαιοσύνης· ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔρ-
16 γα αὐτῶν. πάλιν λέγω, μή τις με δόξῃ
ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μήγε, κἂν ὡς ἄφρονα δέ-
ξασθέ με, ἵνα κἀγὼ μικρόν τι καυχήσω-
17 μαι. ὃ λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν
ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυ-
18 χήσεως. ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν
19 σάρκα, κἀγὼ καυχήσομαι. ἡδέως γὰρ ἀνέ-
20 χεσθε τῶν ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες· ἀνέχε-
σθε γὰρ εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κα-
τεσθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται,
21 εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει· κατὰ ἀτι-
μίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήσαμεν· ἐν ᾧ
δ' ἄν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολ-
22 μῶ κἀγώ. ἑβραῖοί εἰσι, κἀγώ. ἰσραηλῖταί
εἰσι, κἀγώ· σπέρμα ἀβραάμ εἰσι, κἀγώ·
23 διάκονοι χριστοῦ εἰσι, παραφρονῶν λαλῶ,
ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πλη-
γαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσο-
24 τέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις· ὑπὸ ἰουδαίων
πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλα-
25 βον. τρὶς ἐρραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρὶς
ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πε-
26 ποίηκα· ὁδοιπορίαις πολλάκις· κινδύνοις
ποταμῶν, κινδύνοις λῃστῶν, κινδύνοις ἐκ
γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν
πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν
27 θαλάσσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις· ἐν
κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν
λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει
καὶ γυμνότητι. χωρὶς τῶν παρεκτὸς ἡ ἐπι- 28
σύστασίς μου ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα
πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ 29
ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυ-
ροῦμαι; εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας 30
μου καυχήσομαι. ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυ- 31
ρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. ἐν δαμασκῷ 32
ὁ ἐθνάρχης ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν
δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων· καὶ 33
διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ
τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

ιβ'.

Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσο- 1
μαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις κυ-
ρίου. οἶδα ἄνθρωπον ἐν χριστῷ πρὸ ἐτῶν δε- 2
κατεσσάρων, εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα· εἴτε
ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ θεὸς οἶδεν·
ἁρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. καὶ 3
οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, εἴτε ἐν σώμα-
τι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ θεὸς
οἶδεν· ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον, καὶ 4
ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώ-
πῳ λαλῆσαι. ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι· 5
ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι, εἰ μὴ ἐν
ταῖς ἀσθενείαις μου. ἐὰν γὰρ θελήσω καυχή- 6
σασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ·
φείδομαι δὲ μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ
ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. καὶ τῇ ὑπερ- 7
βολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρω-
μαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος
σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρω-
μαι. ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν κύριον παρεκάλεσα, 8
ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἴρηκέ μοι, ἀρκεῖ 9
σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀ-
σθενείᾳ τελειοῦται. ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυ-
χήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπι-
σκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ χριστοῦ. διὸ 10
εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγ-
καις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις ὑπὲρ χρι-
στοῦ. ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι.
γέγονα ἄφρων καυχώμενος· ὑμεῖς με ἠναγ- 11
κάσατε· ἐγὼ γὰρ ὤφειλον ὑφ' ὑμῶν συνί-
στασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπὲρ λίαν ἀπο-
στόλων, εἰ καὶ οὐδέν εἰμι. τὰ μὲν σημεῖα τοῦ 12
ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ
ὑπομονῇ, ἐν σημείοις καὶ τέρασι καὶ δυνά-
μεσι. τί γάρ ἐστιν ὃ ἡττήθητε ὑπὲρ τὰς λοι- 13
πὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κα-
τενάρκησα ὑμῶν; χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδι-
κίαν ταύτην. ἰδοὺ τρίτον τοῦτο ἑτοίμως ἔχω 14

ἐλθεῖν

ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ καταναρκήσω ὑμῶν·
οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς· οὐ γὰρ ὀφεί-
λει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν,
15 ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις. ἐγὼ δὲ ἥδιστα
δαπανήσω, καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ὑμῶν· εἰ καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀ-
16 γαπῶν, ἧττον ἀγαπῶμαι. ἔστω δέ, ἐγὼ οὐ
κατεβάρησα ὑμᾶς, ἀλλ' ὑπάρχων πανοῦρ-
17 γος, δόλῳ ὑμᾶς ἔλαβον. μή τινα ὧν ἀπέ-
σταλκα πρὸς ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτη-
18 σα ὑμᾶς; παρεκάλεσα Τίτον, καὶ συναπέ-
στειλα τὸν ἀδελφόν· μήτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς
Τίτος; οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατή-
19 σαμεν; οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι; πάλιν δο-
κεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα; κατενώπιον
τοῦ θεοῦ ἐν χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα,
20 ἀγαπητοί, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς· φοβοῦ-
μαι γὰρ μήπως ἐλθὼν οὐχ οἵους θέλω εὕρω
ὑμᾶς, κἀγὼ εὑρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε· μή-
πως ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθεῖαι, καταλα-
λιαί, ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστα-
21 σίαι· μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ
θεός μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν
προημαρτηκότων, καὶ μὴ μετανοησάντων
ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ, καὶ πορνείᾳ, καὶ ἀσελγείᾳ
ᾗ ἔπραξαν.

ιγ'.

1 Ἰδοὺ τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπὶ
στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσε-
2 ται πᾶν ῥῆμα. προείρηκα καὶ προλέγω,
ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν νῦν γράφω
τοῖς προημαρτηκόσι καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν,
3 ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι. ἐπεὶ
δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος χρι-
στοῦ, ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ
ἐν ὑμῖν· καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, 4
ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως θεοῦ· καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀ-
σθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζησόμεθα σὺν αὐ-
τῷ ἐκ δυνάμεως θεοῦ εἰς ὑμᾶς· ἑαυτοὺς 5
πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει, ἑαυτοὺς δοκι-
μάζετε· ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτούς, ὅτι ἰη-
σοῦς χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστιν; εἰ μήτι ἄρα ἀ-
δόκιμοί ἐστε. ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε, ὅτι 6
ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν ἀδόκιμοι. εὔχομαι δὲ πρὸς 7
τὸν θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν· οὐχ
ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς
τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦ-
μεν. οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, 8
ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. χαίρομεν γὰρ ὅταν 9
ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε.
τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν.
διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω, ἵνα παρὼν 10
μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν
ἣν ἔδωκέ μοι ὁ κύριος εἰς οἰκοδομήν, καὶ
οὐκ εἰς καθαίρεσιν. λοιπόν, ἀδελφοί, χαί- 11
ρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ
αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε· καὶ ὁ θεὸς τῆς
ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. ἀ- 12
σπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.
ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες. ἡ χάρις 13
τοῦ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ,
καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνεύματος μετὰ πάν-
των ὑμῶν. ἀμήν.

Πρὸς κορινθίους δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ φιλίππων τῆς μακεδονίας, διὰ τίτου καὶ λουκᾶ.

Η ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

α'.

1 ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος οὐκ
ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι'
ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ ἰησοῦ
χριστοῦ, καὶ θεοῦ πατρὸς τοῦ
ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νε-
2 κρῶν· καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάν-
τες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς γαλατίας.
3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρός, καὶ
4 κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, τοῦ δόντος ἑαυτὸν
περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέληται ἡ-
μᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος πονηροῦ, κατὰ τὸ
5 θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν· ᾧ ἡ δό-
ξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. θαυ- 6
μάζω ὅτι οὕτω ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ
τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι χριστοῦ, εἰς
ἕτερον εὐαγγέλιον, ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο, εἰ μή τι- 7
νές εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς, καὶ θέλοντες
μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ.
ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐ- 8
αγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑ-
μῖν, ἀνάθεμα ἔστω. ὡς προειρήκαμεν, καὶ 9
ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμῖν εὐαγγελίζεται
παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. ἄρτι γὰρ 10
ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώ-
ποις ἀρέσκειν; εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἤρε-